No. 26. 1815.

BREDASCHE COURANT.

ZATURDAG den 1 JULY.

De BURGEMEESTER der Stad BREDA heeft eene commissie benoemd ter verzorging der braven, die voor de vaderlandsche eer en vrijheid zoo kloekmoedig en standvastig hebben gestreden, en dezelve met hun bloed hebben verdedigd; bestaande uit de navolgende Heeren:

A. OUKOOP, Secretaris dezer Stad.

F. A. WERDEN, P. WITTE, en J. VAN MIERLOO, } Leden van den Raad dezer Stad.

Deze Heeren hebben bereidwillig deze alzins eervolle commissie op zich genomen, en zullen zich met de uitdeeling aan die braven, van het geen hun zal worden toegezonden, bezig houden. Reeds zijn er aan deze commissie van wege de hoofd commissie tot aanmoediging der vrijwillige wapening en vereering der gekwetsten, te Rotterdam, aanzienelijke bijdragen, tot verkwikking derzelven, toegezonden.

DUITSCHLAND.

CARLSRUHE, den 21 Junij. Het groote hoofdkwartier van den veld-maarschalk prins van Schwartzenberg, is in volle beweging, om zich naar den Rhijn te begeven, en wel vooreerst naar Fribourg.

Het hoofd-kwartier van Z. K. H. den prins van Wurtenberg, is naar Schwetzingen overgebragt.

FRANCFORT, den 24 Junij. Dezen morgen heeft men hier een plegtig feest gevierd, tot dankbetuiging van de uitsteekende overwinning door de Engelsche, Pruisische en Nederlandsche hunne op de Franschen behaald. Alle militaire en burgerlijke autoriteiten hebben daarbij geassisteerd.

De eerste kolom van het Russische armee-corps, onder de orders van den generaal Doctorow, is gisteren alhier aangekomen.

ENGELAND.

LONDEN, den 23 Junij. Het eerste battaillon gardes is heden van hier vertrokken, om naar de Nederlanden te worden overgevoerd. De hertog van York heeft voor deszelfs vertrek, aan hetzelve eene aanspraak gedaan, dewelke met de meeste geestvervoering werd aangehoord. Eene divisie van de heldhaftige dragonders der koningin moet hetzelve weldra volgen. Het is eene aanval van deze cavalerie, welke, volgens de belijdenis van Buonaparte, den nederlaag van het Fransche leger beslist.

Het is in de zitting van den 24sten, dat het parlement moet stemmen omtrent de dankbetuigingen aan lord Wellington en de armée onder zijne bevelen.

De naam van Nederlander verwekt te Londen een algemeen gevoel van erkentenis, liefde en bewondering.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24 Junij. De boodschap van Buonaparte is aan de twee kamers verzonden. (Hier volgen allerlei soort van debatten over dezelve.) Nadat men eindelijk het eens was, dat, daar men de abdicatie van Buonaparte had aangenomen, men ook stilzwijgend *de voorwaarde waarop*, had goedgekeurd; en dat het eerste zonder het laatste weder verviel: is, volgens de voorwaarde der abdicatie van Buonaparte en de kracht der constitutiën, *Napoléon II*, als keizer uitgeroepen. Zoodra deze resolutie was uitgesproken door den presiden, zijn alle de leden opgestaan, uitroepende: *Leve de Keizer!* (l'Oracle.)

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN.

BREDA, den 30 Junij 1815. Alhoewel de zoo allezins gelukkige uitslag van den voor de wapenen der bondgenooten glorierijken veldslag van den 18den dezer, reeds algemeen bekend, en de zoo voorspoedige als groote gevolgen van dien, reeds overal met dankbare vreugde bewonderd worden; meenen wij evenwel, het door ons in het vorige nommer onzer courant gegeven verslag te moeten vervolgen, ten einde zulks te zamen een geheel uitmake; hetwelk ons met dankbaarheid op nieuw zal doen erkennen, dat het grootste kwaad alzins het edelste goed voortbrengt, en dat wij ons alzoo met het afschuwelijkst tooneel der schreeuwenste dwinglandij blijmoedig kunnen bezig houden; daar hetzelve altijd en ook nu weder zwanger was van de zaden der vrijheid en de herstelling van 's menschen regten.

De veldslag van den 18den dezer is zoo beslissend geweest, dat Buonaparte in zijn rapport aan de kamers der afgevaardigden, zelf verklaart, (alhoewel zich, naar zijne gewoonte, altijd nog de overwinning toeëigenende,) dat de armée, door eene hersenschimmige vrees bevangen, ten gevolge van een kwalijk uitgevoerde manoeuvre, in de grootste wanorde stortte. Soldaten, kanonniers, kruidwagens, alles verdrong zich in de vlugt. De oude garde, welke in reserve geplaatst was, werd door dezen stroom overvallen, en zelve medegesleept.

In eenige oogenblikken was het leger niets meer, dan eene verwarde menigte; alle wapenen waren vermengd, en het was onmogelijk één korps te hereenigen. De vijand, welke deze onbeschrijfbare wanorde bemerkte, deed verscheidene kolommen kavalerie aanrukken, de wanorde nam toe, en de reserve-parken, de bagages, met één woord alles, wat nog niet over de Sambre was terug gevoerd en zich op het slagveld bevond, is in handen der vijanden gevallen enz. Indien hij zich genoodzaakt vindt dit verlies zoodanig op te geven, kunnen wij de ontzaggelijke voordeelen, door onze legers behaald eerst regt daarna afmeeten. Ook hebben de onsterfelijke helden onzer eeuw, Wellington en Blucher hun voordeel met deze overwinning zoo aanig weten te doen, dat wij elken dag dezer week over de ontzettende vorderingen der Geallieerden versteld stonden, en ons naauwlijks met zulk eenen bijna ongeloofelijken voortgang durfden vleijen. Na dat dagelijks het hoofd-kwartier is vooruit gelegd, vernemen wij nu reeds, dat Wellington tegen het einde dezer maand, zijne intrede binnen Parijs denkt te doen. Reeds den 24 strekten zich de voorposten van zijne armée tot *Compiegne* (op 18 uren van Parijs) uit. Volgens een rapport van den voornoemden Veldmaarschalk, gedagteekend uit Joncourt den 25 junij, hadden de voorposten van Z. K. H. Prins Frederik, naar de zijde van Valenciennes, een voorslag ontvangen, om de vijandelijkheden te staken, dewijl Buonaparte, zoo als werd opgegeven, ten behoeve van zijn zoon, afstand gedaan en eene provisionele regering, bestaande uit *Fouché, Garnot, Caulincourt, Grenier* en *Quinette*, ingesteld had, door welke personen afgezanten aan de Geallieerde Mogendheden waren gezonden, om over den vrede te handelen. Doch onze legers zetten hunne operatiën voort, zonder ergens gehoor aan te geven, en alle berigten zeggen eenparig, dat de vijand bij geene mogelijkheid een leger verzamelen kan, om ons tegen te stellen. En in de daad deelen ons ook de berigten uit Parijs de volgende declaratie van Buonaparte aan het Fransche volk mede.

Declaratie aan het Fransche Volk.

„ Franschen,

„ Toen ik den oorlog, ter handhaving van de nationale onafhankelijkheid, begon, rekende ik op de vereeniging van aller pogingen en van aller goeden wil, als ook op de medewerking van alle nationale autoriteiten, ik had grond om er eenen goeden uitslag van te verwachten, en ik had al de declaratien der Mogendheden tegen mij getrotseerd.

„ De omstandigheden schijnen veranderd te zijn, ik bied mij ten offer aan den haat der vijanden van Frankrijk. Mogten zij opregt zijn in hunne declaratien en het alleen op mijnen persoon gemunt hebben! Mijn staatkundig leven is geëindigd, en ik roep mijnen zoon tot keizer uit, onder den titel van Napoléon II.

„ De tegenwoordige ministers zullen provisioneel den regeringsraad uitmaken; het belang, dat ik in mijnen zoon stel, beweegt mij de kamers uit te noodigen, om het regentschap, zonder uitstel, bij eene wet te regelen.

„ Vereenigt u allen tot het algemeen welzijn, en om eene onafhankelijke natie te blijven.

„ In het paleis van l'Elysée, den 22sten junij 1815.

„ NAPOLEON.”

De tijdingen deelen ook mede, dat, na allerlei soort van hevige debatten in de kamers der pairs en afgevaardigden, de afstand van Buonaparte, zoo als hij had voorgedragen, is aangenomen. Men schrijft zelfs dat Buonaparte in het kasteel van *Vincennes* is opgesloten, en aldaar op order van het provisioneel gouverne-

(t vervolg op de kant van deze blade.)

ment, door 10,000 nationale gardes wordt bewaakt. Dit gouvernement had aan alle commandanten te land en ter zee orders afgezonden, met kennisgeving van den veranderden toestand van zaken, om niet als alleen aan het nieuw gezag te gehoorzamen.

De maarschalk *Macdonald* (die zich niet heeft laten overhalen om in den dienst des dwinglands naar deszelfs terugkomst, te treeden,) is door Lodewijk den XVIII tot Generalissimus van de armeën des *Koninkrijks* benoemd, en de veldmaarschalk *Oudinot*, die zich standvastig tegen alle verleidingen gedragen heeft, is het bevel over de nationale gardes des *Koninkrijks*, opgedragen, alsmede de verdediging van Parijs toevertrouwd.

Overal, schrijft men verder, hoort men den kreet van Leve de Koning, Leve Lodewijk de XVIII, weder opgaan. Bijna de geheele bevolking had weder de witte kokarde opgezet, en de Koning zoude te gelijk met Wellington zijne intrede binnen Parijs doen. Alwat, sedert het vertrek des Konings gedaan is, zoude onwettig verklaard worden.

Weldra zullen wij den geheelen afloop dezer zaken vernemen. Doch dit is zeker, dat des dwinglands rol is uitgespeeld, en dat wij nu *gelukkig* en *vrij* zullen blijven, dewijl, door eene zigtbare goddelijke beschikking, de overwinning en de oppermagt in de handen is van hun die de dedigd hebben doen zegepralen over de afschuwelijkste boosheid!

BREDA, d. n28 Junij. Heden des middags omtrent twaalf uren zagen wij H. M. onze Koningin hier doorrijden om zich weeder naar 's Hage te begeven. Dit gaf ons reeds eene goede gedachte omtrent de wond en gezondheid van onzen Erfprins; ook mogten wij kort daarna vernemen, dat deze teedere moeder verzekerd heeft, dat Z. K. Hoogheid zoo wel is, als wij mogen verwachten. Wij lazen in de Staats courant, dat, dewijl de wond zoo goed staat, dat er geen het minste gevaar meer te vrezen is, er ook

(*Het vervolg op de tweede bladzijde.*)

geene berigten daaromtrent meer zullen worden uitgegeven.

Den 20 Junij zijn de vijandelijkheden in de omstreken van Landau begonnen. De Franschen hadden de voorposten der Geallieërden omgetrokken, en waren in twee Duitsche dorpen ingedrongen, maar weldra tot over de grenzen teruggedreven. Ook in Savoije hadden de Franschen de vijandelijkheden begonnen, en waren in het Wallisserland tot Sion doorgedrongen, waar uit zij echter, weldra zouden verjaagd worden door den generaal Frimont, die zich reeds te St. Maurice moest bevinden.

(Staats-Courant.)

BREDA den 28 Junij. Gepasseerden zaturdag zagen wij alhier uit Vlaardingen aanvoeren een vaartuig beladen met de navolgende goederen, voor de gekweste verdedigers van ons vaderland, die alhier in het hospitaal verzorgd worden.

Ruim zestien ankers roode Wijn, en
circa vijf ankers Rhijnsche Wijn, in flessen.
Zes en 1 vierde kisten Citroenen.
Drie ankers Wijn-Azijn.
Veertig zakken beste Gort.
Tweehonderd vijftig pond Rijst.
Tien achtendeels versche Boter.
Een kist, inhoudende tachtig pond beste Thee.
Drie kistjes, honderd twee-en-tachtig pond Pruimen.
Twee vaatjes, tweehonderd pond Suiker.
Een vaatje, honderd pond Sijroop.
Driehonderd acht-en-twintig pond Tabak, in vierendeel ponden.
Zeventien mandjes Pijpen.
Alles van zeer goede qualiteit.

Voorts, eene aanzienlijke en kostbare quantiteit Linnen-Pluksel, omtrent 750 ellen gebruikt Linnen, een aantal Zwagtels en Verbanden, eenige Bedlakens en eenige nieuw gemaakte Hemden. Terwijl men, begrepen hebbende, niet alles op één punt en op één oogenblik te moeten zenden, nog eene aanzienlijke somme gelds in voorraad heeft gehouden, om welhaast nog eene nieuwe en nuttige afzending te doen. Hierbij was nog de volgende aanspraak gevoegd:

De Ingezetenen der Stad Vlaardingen, aan de gekweetste dappere Verdedigers van het Vaderland.

Brave Soldaten!

De kreet uwer overwinning dringt tot ons door; gij hebt den Heldenstrijd voor Vorst en Vaderland, voor Godsdienst en Vrijheid gestreden. Gij hebt als Mannen gestaan. Gij hebt Overwonnen en den Nederlandschen naam eene Onsterfelijke Eer verworven; wij juichen en elke stad elk dorp juicht met ons: Wij danken GOD en wij danken U, want uwe Dapperheid, uwe Trouw, uwe Standvastigheid heeft de bedoelingen van den Dwingeland en deszelfs gevloekten aanhang verijdeld. — Uwe gesneuvelde Cameraden zijn een' edelen dood, den dood voor 't Vaderland, gestorven, wij kunnen hen niet in 't leven herroepen, maar hunne Nagedachtenis zal bij ons en bij het Nageslacht in Zegening blijven. — Ook Uw bloed heeft gestroomd, wij gevoelen dit, en gevoelen dit dankbaar, want uw kostbaar bloed heeft voor ons gestroomd, dankwijlijks verriemen wij dit, of wij hebben Geld en Verkwikkingen voor U bijeen gezameld en zenden dat onverwijld aan uwe Opperhoofden of Verzorgers: gebruikt, het geene U daarvan zal worden uitgereikt, als een offer uwer dankbare Landgenooten, en, moogt gij herstellen en het zwaard weder opvatten, zoo houd dan vol, Strijd met moed en standvastigheid, strijd voor Oranje en het Vaderland, — en de God der Heirscharen de God van Nederland, zal aan Uwe zijde strijden en U de Overwinning schenken.

Vlaardingen den 22 Junij 1815.

Eer zij deze brave Vaderlanders voor hunne zorgen. Wij zelven waren getuigen hoe aangenaam ook deze verzorging aan onze dapperen was, en hoe derzelver dankbaarheid zich tot hun uitstrekte.

De vaderlandlievende gezindheid der inwoners van Breda is ook wederom ten duidelijkste gebleken. Naauwelijks hadden zij vernomen dat de heldhaftige verdedigers onzer vrijheid, die met eervolle wonden bedekt, alhier verzorgd worden, behoefte hadden aan pluksel, zwachtels enz., of zij wedijverden om die benoodigdheden gereed te maken en bijeen te brengen, waardoor dadelijk in deze behoefte werd voorzien. Een ieder hier in de gelegenheid zijnde om zelf het onuitspreekelijk genoegen te smaken deze dapperen te gaan zien, ens hun alle verkwikking aantebieden, is het niet mogelijk te begrooten, wat hier voor die braven is bijgebragt.

BRUSSEL den 28 Junij. Er is heden een lijkdienst gevierd voor de rust van onze brave verdedigers des Vaderlands, die in de altijd gedenkwaardige veldslagen van den 15, 16, 17 en 18 gesneuveld zijn.

Drie wagens met kurassen behoord hebbende aan de Fransche cavalerie, en welke op het slagveld zijn opgezameld, zijn heden alhier aangevoerd. Men zal dezelven herstellen, ten einde ze voor onze zware cavalerie te doen dienen.

Zie hier de laatste tijdingen omtrent de operatien der armeën.

Het Fransche hoofdkwartier was reeds den 24 ll. te Hennappe, op twee uren afstands van Guise, in Picardie, van waar het den 25 naar Laon is overgebragt.

Guise heeft den 24 gecapituleerd. Landrecies en Maubeuge hebben zich nog niet overgegeven, maar worden gebloqueerd. Deze laatste stad is gereed om hare poorten voor Lodewijk den XVIII te openen.

Cambrai is den 25 in de magt der Engelsche troepen gevallen, die hetzelve stormenderhand hebben ingenomen. De stad is in naam van Lodewijk den XVIII overgegaan, die zich gereed maakt maakt om Cateau-Cambraisis te verlaten, ten einde zich derwaarts te begeven.

Avesnes is, naar eenige uren door de Pruisen te zijn aangevallen, bij capitulatie overgegaan. Deze overgave is verhaast door een verschrikkelijk toeval. Eene bom deed een kruid-magazijn springen, waarin meer dan 150,000 ponden kruids voor handen waren. De uitbarsting verdelgde een groot gedeelte der stad, en heeft het overige onbewoonbaar gemaakt. Meer dan 400 burgers en militairen verloren hierbij hun leven.

Op dit oogenblik (den 28 Junij) moet Prins Blucher zijn hoofdkwartier aan gene zijde Laon hebben, zoo wel deze als Wellington zetten hunne militaire operatien met eene voorbeeldelooze snelheid voort.

Wij hebben de zekerheid dat de inwoners van Rijssel tegen het gouvernement van Buonaparte zijn opgestaan, en dat zij niet, als door de plegtige belofte, zijn ter neergezet, dat men de poorten voor de geallieerden en de zendelingen des Konings zoude openen.

(Journal de Belgique.)

De burgemeester der stad Brussel, kamerheer van Z. M. den Koning der Nederlanden, heeft aan de inwooners van voornoemde stad den volgenden brief, door Z. M. den Koning aan Zijn Ed. gestr. geadresseerd, medegedeeld.

Mijnheer de Burgemeester!

Na de vaderlandsliefde en gehechtheid, waarvan onze brave soldaten op het slagveld de schoonste blijken gegeven hebben, kon mij niets een levendiger genoegen veroorzaken, als het gedrag van de inwoners van Brussel, en derzelver edele drift om alle soort van hulp en troost uittestorten over de slachtoffers van den oorlog. Ik weet dat de onvermoeide ijver hunner Magistraten hun ten voorbeeld gestrekt heeft; en ik gevoel mij gedrongen om eene openlijke blijk mijner tevredenheid te geven over deze gelukkige vereeniging van alle deugden. Ik gemagtig u, om de eerste gelegenheid waartenemen, ten einde aan uwe medeburgers te verzekeren, dat zij zich voor altijd mijne vaderlijk genegenheid en hooge achting hebben verworven.

Deze brief geen ander einde hebbende, bidde Ik God, dat hij u in zijne heilige bescherming neme.

's HAGE, den 26 Junij 1815.

(geteekend) WILLEM.

('t vervolg op de kant van deze blads.)

TE BREDA bij W. VAN BERGEN en COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.